

Orchida Bachnoe: 'Azijn in mijn aderen' Uitgeverij in de Knipscheer, Haarlem 2012. ISBN 9789062656936 (Allochtonen/ Suïcide/ Informatief/ Schaamte/ Taboe/ AG/) Zie ook: www.indeknipscheer.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

'Hoe hebben ze dan zelfmoord gepleegd,' vroeg ik. 'Ze hebben azijn gedronken. Onverdunde azijn.' 'Waarom azijn mama?' Azijn vloeit in onze aderen. Het zit in onze genen die van generatie op generatie zijn overgedragen.' 'En heb ik ook azijn in mijn aderen?' 'Jij hebt alles wat je hartje begeert. Daar zorg ik wel voor.' 'En jij mama?' Het antwoord bleef verstopt in de stilte.' (pag.28)

<http://www.indeknipscheer.com/azijn-in-mijn-aderen-leest-als-een-trein-en-zelfs-de-onbekende-termen-nemen-de-vaart-niet-weg-marjo-van-turnhout/>

Over 'Azijn in mijn aderen' van Orchida Bachnoe op Leestafel.nl, 27 november 2012: 'Het is een vlot lopend, meeslepend tienerverhaal: een sprookje, dat eindigt in Bollywoodsfeer. Maar dan wel in een modern, ietwat satirisch jasje. Drugs en drank versus Hindostaanse tradities; leven versus dood. Anjani en Teela vertellen hun verhaal ieder apart, en komen heel overtuigend over. Ze hebben het over hun meisjesdromen, over de belemmeringen die hun achtergrond hen daarbij oplegt. Al zijn hun avonturen fantastisch, maar er is wel degelijk die serieuze ondertoon. Het is een boek dat door jongeren gelezen zal worden, misschien echter zouden hun ouders er juist een boodschap aan hebben: Het is niet altijd goed tradities in ere te houden.

Bol.com: Op de dag dat haar favoriete Bollywoodster zichzelf van het leven berooft, hoort Anjani de stem van de beroemde actrice in haar hoofd. De stem geeft haar de opdracht een zelfmoorddagboek bij te houden. Anjani is een meisje dat in zichzelf een espressokleurige dwerg ziet. Klasgenoot Teela betrapt haar terwijl ze met een aardappelmessje haar arm vermindt op de wc. Ze worden 'bloedzusters'. Het onafscheidelijke duo worstelt met het achttien zijn. (...) Knellende Hindostaanse gewoontes doen de rest. Een reeks zelfmoorden in de familie wordt verzwegen. Teela's oom kan zijn handen niet van haar afhouden. De ouders van Anjani willen haar uithuwelijken aan de lelijkste jongen op aarde. In een taal, razend als een snelvuur, neemt Orchida Bachnoe in *Azijn in mijn aderen* de verwachtingen van haar hoofdpersonen op de korrel. Een satirische meidenroman geschreven in streetwise tempo waarin, na een dolzinnige wending, een Bollywoodtycoon Anjani en Teela voor de vuurproef stelt. (...)'

Over de schrijfster:

Als fictie-auteur debuteerde Orchida Bachnoe (1965, Paramaribo) bij uitgeverij In de Knipscheer. Ze studeerde Arabische taal- en letterkunde aan de Universiteit van Leiden en vertrok na haar studie naar Aruba waar ze als journaliste werkte voor de Amigoe.

<http://www.literatuurplein.nl/recensie.jsp?recensieId=282>

Orchida Bachnoe werd in 1965 in Paramaribo geboren in een Hindostaans-islamitisch gezin. Ze is de achterkleindochter van Munshi Rahman Khan die als enige emigrant zijn migratie vanuit India naar Suriname heeft opgetekend. Het schrijven zit blijkbaar in de genen... Bachnoe studeerde Arabische taal- en letterkunde aan de Universiteit van

Leiden. Na haar studie vertrok ze naar Aruba waar ze als journaliste werkte voor de Amigoe. Met de roman *Azijn in mijn aderen* zet Orchida Bachnoe de literaire traditie van haar familie voort.

Recensies/Extra:

A. Rampadarath: 'Anjani en Teela zijn ondanks hun verschillende achtergrond elkaars hartsvriendin. Als hindoestaanse meisjes in Den Haag hebben ze elk hun eigen en gedeelde rituelen, waaronder zelfverminking. (...) Het boek bestaat uit twee delen: Anjani en Teela, die allebei als ik-figuur hun verhaal vertellen. Hun stemmen bevatten echo's van 'The Catcher in the Rye' en 'Heavenly Creatures', en dat doordrenkt met een pittige Bollywoodsaus en veel (Engelstalige) straattaal. De ogenschijnlijk humoristische novelle, volgens de uitgever een 'satirische meidenroman', heeft een serieuze ondertoon. Veel hindoestaanse problematiek komt aan bod. In een razend tempo wordt de lezer meegenomen in een ironische achtbaan van sprookje en nachtmerrie. Dit debuut is verrassend, verfrissend en veelbelovend. Zowel geschikt voor volwassenen als voor tieners, scholen en andere instanties die met jongeren te maken hebben. Gebonden uitgave in pocketformaat; met leeslint. Normale druk. Vanaf ca. 16 jaar.'

<http://www.literatuurplein.nl/recensie.jsp?recensieId=282> '(...) 'Het denken aan zelfmoord, het plegen van zelfmoord of het mislukken daarvan is een probleem onder allochtone meisjes waar zelden of nooit aandacht aan wordt besteed. Liever praat of schrijft men over de overlast die allochtone jongens geven. De stilte rond de zelfmoordcultuur komt mede voort doordat er een groot taboe op rust. Zeker in Hindostaanse kringen zwijgt men erover. En als de zelfmoord is gelukt, zwijgt men vervolgens ook over de dode. De druk die op de meisjes rust is groot. Ze moeten voldoen aan de eisen van de ouders en de familie. Het uitgehuwelijkt worden blijkt voor de in Nederland wonende meiden meer en meer tot psychische problemen te leiden. Het percentage zelfmoordpogingen en zelfmoordgevallen ligt dan ook beduidend hoger dan bij meisjes van de autochtone bevolking. Een ervaring op dit gebied van Orchida Bachnoe drukte haar met de neus op de feiten. Ze besloot er een boek over te schrijven.'